

คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง
ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค๑๐/๒๕๕๖ วันที่ ๑๒ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช๒๕๕๖

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีขณะกระทำความผิด

คู่กรณีที่ ๑	นายกเทศมนตรี	สังกัด เทศบาลตำบล
คู่กรณีที่ ๒	นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖	สังกัด เทศบาลตำบล
คู่กรณีที่ ๓	นิติกร ระดับ ๔	สังกัด เทศบาลตำบล
คู่กรณีที่ ๔	นักพัฒนาชุมชน ระดับ ๓	สังกัด เทศบาลตำบล
คู่กรณีที่ ๕	เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ ๑	สังกัด เทศบาลตำบล

เรื่อง การควบคุมงาน ตรวจการจ้าง และเบิกจ่ายเงินโครงการก่อสร้างรางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็กของเทศบาลไม่ถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

เทศบาลตำบล โดยคู่กรณีที่ ๑นายกเทศมนตรี ทำสัญญาจ้างทำห้วยส่วนจำกัด ท.ตามสัญญาจ้าง เลขที่ สจ.๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ก่อสร้างระบบรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๑๖ กว้าง ๐.๕๐ เมตร ยาว ๑๐๕ เมตร ลึก ๐.๖๐ เมตร พร้อมฝาปิดตามแบบรูปรายการที่เทศบาลตำบลกำหนดเลขที่ ๑๒/๒๕๕๒ ณ หมู่ที่ ๑๖ เป็นเงิน ๓๑๔,๕๐๐บาท กำหนดให้เริ่มทำงานภายในวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๒ และให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ คู่กรณีที่ ๒ ผู้ควบคุมงาน ตามคำสั่งเทศบาลตำบลที่ ๔๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ได้จัดทำบันทึกรายงานการก่อสร้างประจำวันและบันทึกรายงานการก่อสร้างประจำสัปดาห์ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ โดยบันทึกแต่เพียงว่า “งานขุดดิน ตั้งแบบ ทราयरองพื้น คอนกรีตหยาบ วางเหล็ก เทคอนกรีต หล่อฝา เทคอนกรีตแล้วเสร็จ” และรับรองว่างานถูกต้องตามสัญญาแบบแปลนรายการทุกประการ ผู้รับจ้างได้ทำหนังสือส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ คู่กรณีที่ ๓คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ คณะกรรมการตรวจการจ้างตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้น ได้จัดทำใบตรวจรับการจ้างลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ รับรองว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จถูกต้องตามสัญญา คู่กรณีที่ ๒ รักษาการผู้อำนวยการกองช่าง ขอเบิกเงินค่าก่อสร้างรางระบายน้ำ หมู่ที่ ๑๖ จำนวน ๓๑๔,๕๐๐ บาท และลงลายมือชื่อเป็นผู้เบิกเงินตามฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่าย เลขที่ ๑๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ คู่กรณีที่ ๑

นายกเทศมนตรีตำบลได้ลงลายมือชื่อเป็นผู้อนุมัติให้เบิกจ่ายได้ และเทศบาลตำบลได้เบิกจ่ายเงิน จำนวน ๓๑๔,๕๐๐ บาท ให้กับผู้รับจ้างแล้ว

จากการตรวจสอบสังเกตการณ์ ณ สถานที่ก่อสร้าง ของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ปรากฏว่างานวางท่อระบายน้ำ ขนาด ๐.๔๐ เมตร ยังไม่ได้ดำเนินการ และความลึกของรางระบายน้ำขาดไป ๐.๑๐ เมตร และจากการให้ถ้อยคำของบุคคลที่อาศัยอยู่ในบริเวณพื้นที่ก่อสร้างได้ความว่า ผู้รับจ้างเริ่มทำงานจริงเมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ และทำงานแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ได้พิเคราะห์ข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมายแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยรวม ๓ ประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๖ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ สังกัดเทศบาลตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ตามความในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ และได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงาน ตามคำสั่งเทศบาล ที่ ๔๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ควบคุมงานตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๖ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามบันทึกถ้อยคำบุคคลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ก่อสร้างและบันทึกถ้อยคำของคู่กรณีที่ ๒ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ ที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคบันทึกไว้ แม้จะตรงกันว่าผู้รับจ้างเริ่มก่อสร้างในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ และก่อสร้างแล้วเสร็จในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่เมื่อคู่กรณีที่ ๒ ชี้แจงว่า การที่ได้ให้ถ้อยคำไปเช่นนั้นเพราะความสับสน เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวมีการก่อสร้างจริงแต่เป็นการซ่อมแซมรางระบายน้ำชำรุด ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคคลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่นั้นเข้าใจผิดได้ และยืนยันว่าผู้รับจ้างเริ่มทำการก่อสร้างในวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ และก่อสร้างแล้วเสร็จในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ตามที่ปรากฏในบันทึกรายงานการก่อสร้างประจำวันและบันทึกรายงานการก่อสร้างประจำสัปดาห์ ประกอบกับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตรวจสอบสังเกตการณ์ ณ สถานที่ก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ ไม่ได้ทำการตรวจพิสูจน์อายุของคอนกรีต และได้ยืนยันว่าการก่อสร้างเพิ่งแล้วเสร็จ ลำพังแต่บันทึกถ้อยคำบุคคลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ก่อสร้างแต่เพียงอย่างเดียว ยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังว่า ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างระบบรางระบายน้ำ คสล. หมู่ที่ ๑๖ ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยคู่กรณีที่ ๒ จัดทำบันทึกรายงานการก่อสร้างประจำวันและบันทึก

รายงานการก่อสร้างประจำสัปดาห์ไว้ก่อนที่ผู้รับจ้างเริ่มทำการก่อสร้าง ตามที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบผู้เสนอเรื่องได้กล่าวหา ดังนั้น ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนจึงยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าการกระทำของคู่กรณีที่ ๒ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๖ โดยมีชอบอันจะเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ จงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๖ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๖๖ กำหนดให้ผู้ควบคุมงานมีหน้าที่ตรวจและควบคุมงาน ณ สถานที่ที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือที่ตกลงให้ทำงานจางนั้นๆทุกวัน ให้เป็นไปตามแบบรูป รายการละเอียด และข้อกำหนดไว้ในสัญญาทุกประการ จัดบันทึกสภาพการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างและเหตุการณ์แวดล้อมเป็นรายวัน พร้อมทั้งผลการปฏิบัติงาน เพื่อรายงานให้คณะกรรมการตรวจการจ้างทราบทุกสัปดาห์ และเก็บรักษาไว้เพื่อมอบให้แก่เจ้าหน้าที่พัสดุเมื่อเสร็จงานแต่ละงวด โดยถือว่าเป็นเอกสารสำคัญของทางราชการ เพื่อประกอบการตรวจสอบของผู้มีหน้าที่โดยการบันทึกการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง ให้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ด้วยและรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างว่าเป็นไปตามสัญญา หรือไม่ ให้คณะกรรมการตรวจการจ้าง ทราบภายใน ๓ วันทำการ นับแต่วันถึงกำหนดส่งมอบ

การที่คู่กรณีที่ ๒ จัดทำบันทึกรายงานการก่อสร้างประจำวันและบันทึกรายงานการก่อสร้างประจำสัปดาห์แต่เพียงว่า “งานขุดดิน ตั้งแบบ ทราयरองพื้น คอนกรีตหยาบ วางเหล็กเทคอนกรีต เทคอนกรีต เทคอนกรีต หล่อฝา เทคอนกรีต แล้วเสร็จ” โดยมีได้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ประกอบกับในการแก้ข้อกล่าวหา คู่กรณีที่ ๒ ชี้แจงว่า ตนได้ปฏิบัติงานในฐานะช่างผู้ควบคุมงาน ได้ออกตรวจและควบคุมงานก่อสร้าง ณ สถานที่ที่ดำเนินการก่อสร้างทุกวัน และได้จัดทำบันทึกรายงานการก่อสร้างประจำวันทุกวัน แต่มิได้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงานและวัสดุที่ใช้ให้ครบถ้วนตามที่ระเบียบกำหนดไว้และจากการตรวจสอบสังเกตการณ์ ณ สถานที่ก่อสร้างของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค เมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ พบว่า เทศบาลตำบลไม่ได้ดำเนินการในส่วนของการวางท่อระบายน้ำ และความลึกของรางระบายน้ำขาดไป ๐.๑๐ เมตรคิดเป็นเงิน ๕,๐๑๖.๓๗ บาท ประกอบกับในชั้นไต่สวน คู่กรณีที่ ๒ ชี้แจงว่า ไปควบคุมงานทุกวันแต่ไม่ได้อยู่ทั้งวัน และได้ร่วมในการตรวจสอบสังเกตการณ์กับเจ้าหน้าที่ตรวจสอบด้วย พบว่าไม่เป็นไปตามแบบ โดยความลึกขาดไป ๐.๑๐ เมตร ความยาวเกินไปจาก ๑๐๕ เมตร เล็กน้อย เพราะต้องเชื่อมกับรางที่มีอยู่เดิม ส่วนความหนาของผนังด้านข้างวัดจากขอบรางบางส่วนเกินไปบางส่วนขาดไป โดยความลึกและความหนาของผนังที่ขาดไปนั้นไม่สามารถแก้ไขได้ จึงได้ให้ผู้รับจ้างเจาะเชื่อมบริเวณทางสามแยกเพื่อให้น้ำไหลได้สะดวกขึ้นเนื่องจากท่อเดิมมีขนาดเล็ก แต่ไม่ได้หักเงินค่าความเสียหายดังกล่าวกับผู้รับจ้างแต่อย่างใด ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๒ จัดทำบันทึกรายงานการก่อสร้าง

ประจำวันและบันทึกรายงานการก่อสร้างประจำสัปดาห์โดยมิได้ระบุรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติงาน และวัสดุที่ใช้ และรับรองว่างานถูกต้องตามสัญญาแบบแปลนและรายการทุกประการนั้น จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๖ และคู่กรณีที่ ๒ มีประสบการณ์การควบคุมงานมาเป็นเวลาถึง ๑๐ ปี ย่อมรู้หรือควรรู้ถึงหน้าที่ของผู้ควบคุมงานว่าต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเป็นการจงใจปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามที่ระเบียบกำหนด และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเห็นว่าการกระทำของ คู่กรณีที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๕

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ปฏิบัติ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการ ส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๕ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๓ เป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนิติกร ระดับ ๔ คู่กรณีที่ ๔ เป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักพัฒนาชุมชน ระดับ ๓ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ธุรการ ระดับ ๑ สังกัดเทศบาลตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่ ตามความในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ และเมื่อคู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่ง เทศบาลตำบลที่ ๔๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณ และการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ แล้ว

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ จงใจปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๕ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๕ ปฏิเสธว่า ไม่เคยเห็นหรือได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้งให้เป็น คณะกรรมการตรวจการจ้าง เอกสารสัญญา แบบรูปรายการ รายงานการควบคุมงาน และยืนยันว่าไม่มีส่วน เกี่ยวข้องกับโครงการดังกล่าวด้วยแต่อย่างใด โดยได้นำส่งเอกสารอื่นที่มีลายมือชื่อของตนในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เพื่อพิสูจน์ว่าลายมือชื่อในใบตรวจรับงานนั้นมิใช่ลายมือชื่อของตนซึ่งลายมือชื่อของคู่กรณีที่ ๕ ตามที่ปรากฏ ในเอกสารที่นำส่งกับใบตรวจรับงานนั้นแม้จะไม่เหมือนกันแต่มีส่วนคล้ายกัน ประกอบกับคู่กรณีที่ ๔ ในฐานะ กรรมการตรวจการจ้างได้ให้ถ้อยคำต่อกรรมการไต่สวนว่า คู่กรณีที่ ๕ มิได้ไปร่วมตรวจรับงานกับกรรมการ ตรวจการจ้างอีก ๒ คน เมื่อข้อเท็จจริงไม่มีพยานหลักฐานยืนยันได้ว่าคู่กรณีที่ ๕ ได้ร่วมลงลายมือชื่อใน ใบตรวจรับงานจ้างตามข้อกล่าวหา ดังนั้น ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนจึงยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอ ที่จะรับฟังได้ว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัย ทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ จึงให้ยุติเรื่องกับคู่กรณีที่ ๕

สำหรับการที่คู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๔ จัดทำใบตรวจรับงานจ้างฉบับลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ โดยรับรองว่าผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จถูกต้องตามสัญญา เป็นการจัดทำใบตรวจรับงานจ้างก่อนที่ผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้าง หรือไม่ นั้น จากที่ได้วินิจฉัยในประเด็นที่ ๑ ข้อเท็จจริงยังไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้รับจ้างได้ทำการก่อสร้างวางระบายน้ำคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๑๖ ระหว่างวันที่ ๑๑ - ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ และคู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๔ ได้จัดทำใบตรวจรับงานจ้างไว้ก่อนที่ผู้รับจ้างเริ่มทำการก่อสร้างตามที่เจ้าหน้าที่ตรวจสอบผู้เสนอเรื่องกล่าวหา ดังนั้น ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวนจึงไม่มีน้ำหนักเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า การกระทำของคู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๔ เป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๕ โดยมีขอบ และเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ อันจะเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๔ จงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๖๕ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า จากคำชี้แจงรับฟังได้ว่า ในวันตรวจรับงานเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ คู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๔ ได้ไปตรวจสอบ ณ สถานที่ก่อสร้าง แต่ไม่ได้ตรวจวัดความกว้าง ความยาวและความลึกว่าถูกต้องตามแบบรูปรายการหรือสัญญาหรือไม่ เพียงแต่เมื่อเห็นว่างานแล้วเสร็จจึงได้ลงลายมือชื่อตรวจรับงานไว้ โดยอ้างว่าในระหว่างก่อสร้างเคยไปตรวจมาแล้ว ๑ ครั้ง และได้วัดความกว้างและความลึกของวางระบายน้ำในส่วนที่ขุดไปแล้ว โดยความลึกวัดได้ ๐.๖๐ เมตร ซึ่งเป็นไปตามที่แบบรูปรายการกำหนดไว้ ทำให้เชื่อได้ว่างานก่อสร้างดังกล่าวน่าจะเป็นไปตามสัญญา แต่ข้ออ้างดังกล่าวก็ไม่ใช่เหตุยกเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบที่จะต้องทำการตรวจสอบผลงานกับแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญาแต่อย่างใด อีกทั้งคู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๔ มิได้ยืนยันว่าได้รับมอบสัญญาจ้าง แบบรูปรายการละเอียดและรายงานของผู้ควบคุมงานเพื่อใช้ประกอบการตรวจรับงาน จึงถือได้ว่า คู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๔ รับรองผลการปฏิบัติงานโดยมิได้ตรวจสอบผลงานกับแบบรูปรายการละเอียดและข้อกำหนดในสัญญา จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๖๕ (๑) (๒) และ (๔) ประกอบกับคู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๔ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นการกรรมการตรวจการจ้างแล้วหลายครั้ง ย่อมรู้หรือควรรู้ถึงหน้าที่ของกรรมการตรวจการจ้างที่จะต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว จึงถือได้ว่าเป็นการจงใจปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามที่ระเบียบกำหนด เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐเป็นเงิน ๕,๐๑๖.๓๗ บาท จึงเห็นว่าการกระทำของคู่อกรณที่ ๓ และคู่อกรณที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๕

ประเด็นที่ ๓ คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๑ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่เบิกจ่ายเงิน ปฏิบัติหรือละเว้น การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหาย แก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ เป็นพนักงานเทศบาล ตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ สังกัดเทศบาลตำบล จึงถือได้ว่าคู่กรณีดังกล่าวเป็นเจ้าหน้าที่ตามความในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ และเมื่อคู่กรณีที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ รักษาการผู้อำนวยการกองช่าง ซึ่งตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ กำหนดให้หน่วยงานผู้เบิก ขอเบิกกับหน่วยงานคลัง โดยให้หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิกเป็นผู้ลงลายมือชื่อเบิกเงิน ดังนั้น คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะ หัวหน้าหน่วยงานผู้เบิก จึงถือเป็นเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่เบิกเงินตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ แล้ว ส่วนคู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้บริหารท้องถิ่น ตำแหน่งนายกเทศมนตรี เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติอนุญาตหรือให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับเรื่องการรับจ่ายเงิน จึงเป็นเจ้าหน้าที่และเป็นผู้บังคับบัญชาตามความในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัย ทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓

มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า คู่กรณีที่ ๒ และคู่กรณีที่ ๑ จงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงิน ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยมิชอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ผู้รับจ้างทำงานแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ และคณะกรรมการ ตรวจการจ้างได้ทำการตรวจสอบแล้ว คู่กรณีที่ ๒ จึงจัดทำฎีกาเบิกเงินนอกงบประมาณรายจ่ายเลขที่ ๑๒/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ และจัดเตรียมเอกสารประกอบฎีกา ซึ่งประกอบด้วย เอกสารการส่งมอบงาน และการตรวจรับงาน โดยลงลายมือชื่อรับรองเอกสารดังกล่าว เมื่อข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในสำนวน ยังไม่อาจพิสูจน์หรือยืนยันว่าคู่กรณีที่ ๒ มีส่วนรู้เห็นเกี่ยวกับการจัดทำใบตรวจรับงานจ้างที่มีประเด็นว่า ลายมือชื่อที่ปรากฏในใบตรวจรับงานจ้างเป็นลายมือชื่อที่แท้จริงของคู่กรณีที่ ๕ หรือไม่ ดังนั้น จึงต้องรับฟังว่า การปฏิบัติหน้าที่ของคู่กรณีที่ ๒ เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๔๐ และข้อ ๔๘ แล้วจึงเห็นว่ากรกระทำของคู่กรณีที่ ๒ ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัย ทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่งจึงให้ยุติเรื่องกับคู่กรณีที่ ๒

ส่วนการที่คู่กรณีที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะนายกเทศมนตรีตำบล เป็นผู้อนุมัติฎีกา โดยได้อนุมัติ ให้เบิกจ่ายเงินและเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างไป เพราะเห็นว่าเป็นฎีกาที่มีเอกสารประกอบฎีกาซึ่งลงลายมือชื่อ ครบถ้วนถูกต้อง จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิก จ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๖๓ และ ข้อ ๖๗ แล้ว จึงเห็นว่าการกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วย วินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคสอง จึงให้ยุติเรื่องกับคู่กรณีที่ ๑

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๒ (๓) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๑ ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคสอง ให้ยุติเรื่องกับคู่กรณีข้อ ๑

๒. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๒ กรณีการควบคุมงาน เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๕ ซึ่งกำหนดโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน แต่เนื่องจากมูลค่าความเสียหายมีจำนวนไม่มาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นต่ำสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๖,๔๘๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๘๒,๔๐๐ บาท (แปดหมื่นสองพันสี่ร้อยบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๓,๔๔๐ บาท (สามพันสี่ร้อยสี่สิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

สำหรับการกระทำของคู่กรณีข้อ ๒ กรณีการเบิกเงิน ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ ประกอบข้อ ๒๗ วรรคหนึ่ง ให้ยุติเรื่องกับคู่กรณีข้อ ๒ ในประเด็นนี้

๓. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๕ ซึ่งกำหนดโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน แต่เนื่องจากมูลค่าความเสียหายมีจำนวนไม่มาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นต่ำสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๐,๔๒๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๕๒,๑๐๐ บาท (ห้าหมื่นสองพันหนึ่งร้อยบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๒,๑๘๐ บาท (สองพันหนึ่งร้อยแปดสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๔. การกระทำของคู่กรณีข้อ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อ ๕ ซึ่งกำหนดโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือนตั้งแต่ ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน แต่เนื่องจากมูลค่าความเสียหายมีจำนวนไม่มาก จึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นต่ำสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๘,๗๗๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๔๓,๘๕๐ บาท (สี่หมื่นสามพันแปดร้อยห้าสิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๑,๘๓๐ บาท

(หนึ่งพันแปดร้อยสามสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๕. การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ ไม่เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ ให้ยุติเรื่องกับคู่กรณีที่ ๕

นางสาวประไพ อังกินันท์

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน